

EBA/GL/2017/14

16/02/2018

Retningslinjer

for tilsyn med væsentlige filialer

1. Compliance- og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutioner.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 16/02/2018 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2017/14". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

5. Disse retningslinjer præciserer, hvordan den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet inden for rammerne af tilsynskollegier som oprettet i henhold til enten artikel 116 eller artikel 51, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU² samarbejder om at føre tilsyn med og koordinere udøvelsen af deres beføjelser som anført i direktivets afsnit V, kapitel 4 og afsnit VII, kapitel 1 og 3 samt afsnit II, afdeling 2 i direktiv 2014/59/EU³, for så vidt angår filialer af EU-institutter, der er etableret i en anden medlemsstat.

Adressater

6. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 2, nr. i), i forordning (EU) nr. 1093/2010⁴.

Definitioner

7. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/59/EU, samme betydning i disse retningslinjer.

² EUT L 176/338.

³ EUT L 173/90.

⁴ EUT L 176/1.

3. Ikrafttrædelse

Anvendelsesdato

8. Disse retningslinjer anvendes fra den 1. januar 2018.

Hjælp til anvendelse

9. Hvis de kompetente myndigheder har forskellige synspunkter om forhold vedrørende disse retningslinjer, bestræber de sig på at indgive en anmodning til EBA, som anført i artikel 31, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010. Hvis en anmodning er indgivet, skal alle de involverede kompetente myndigheder levere fyldestgørende oplysninger til EBA, inklusiv argumenter til støtte for deres forskellige synspunkter, således at EBA kan tage stilling til de omstridte spørgsmål; alle de involverede kompetente myndigheder bestræber sig derefter på at inddrage EBA's vurdering.

4. Vurdering af filialens betydning og intensiveringstest

10. De kompetente myndigheder vurderer og bestemmer i overensstemmelse med den proces og de kriterier, der er fastlagt i dette afsnit, om en filial, der er udpeget som væsentlig i medfør af artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, også opfylder intensiveringstesten.
11. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i hjemlandet for en bestemt filial ikke er den samme i et tilsynskollegie, jf. artikel 116 i direktiv 2013/36/EU, arbejder de tæt sammen på grundlag af afsnit 5.8 for at sikre, at der føres tilsyn med filialen i overensstemmelse med disse retningslinjer.

4.1 Betydning og kortlægning af filialer: indledende vurdering og ajourføringer

12. Med forbehold for bestemmelserne i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU foretager den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet i forbindelse med den kortlægning af instituttet eller koncernen, der gennemføres i medfør af artikel 2 og 23 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 og artikel 2 og 17 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99, sin egen vurdering af en bestemt filials væsentlighed for det pågældende institut eller den pågældende koncern på grundlag af kriterierne i punkt 28-31.
13. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet bør notere sin vurdering af filialens vigtighed for instituttet eller koncernen i den relevante rubrik i den model for kortlægning, der er anført i artikel 2 og 17 og bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99.
14. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente tilsynsmyndighed i hjemlandet på grundlag af sin vurdering har fastslået, at en filial er vigtig for instituttet eller koncernen, meddeler den dette til den kompetente myndighed i værtslandet, uafhængigt af eller i forbindelse med færdiggørelsen af kortlægningen af instituttet eller koncernen i overensstemmelse med artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99, og opfordrer den pågældende myndighed til at overveje at anvende processen i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU til at fastslå, om filialen er væsentlig.
15. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet har meddelt den kompetente myndighed i værtslandet, at den finder, at filialen er vigtig for instituttet eller koncernen, bør den kompetente myndighed i værtslandet overveje at anvende processen i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU og enten uafhængigt eller i forbindelse med fremsættelsen af sine synspunkter eller bemærkninger til kortlægningen af instituttet eller

koncernen som anført i artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99 formidle sine synspunkter til den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet. -

16. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet vurderer regelmæssigt en bestemt filials vigtighed for instituttet eller koncernen og som minimum i forbindelse med enhver ajourføring af kortlægningen af instituttet eller koncernen som anført i artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99. Den kompetente myndighed i værtslandet sikrer løbende overvågning af forholdene i artikel 51 i direktiv 2013/36/EF for filialer, som den fører tilsyn med.
17. Hvis den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet anser filialen for at være vigtig for instituttet eller koncernen, men den kompetente myndighed i værtslandet ikke bedømmer den til at være væsentlig efter artikel 51 i direktiv 2013/36/EF, bør den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed alligevel invitere den kompetente myndighed i værtslandet til at deltage i tilsynskollegiet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 og artikel 3, stk. 1, litra b), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99.
18. Når filialen er udpeget som væsentlig i overensstemmelse med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, ajourfører den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i hjemlandet hurtigst muligt kortlægningen af instituttet eller koncernen. Navnlig bør det fremgå af kortlægningen af instituttet eller koncernen, om den kompetente myndighed i værtslandet deltager i det relevante kollegium som medlem (væsentlig filial) eller som observatør (ikkevæsentlig filial), jf. artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98, og listen over kollegiets medlemmer og observatører ajourføres i overensstemmelse hermed.

4.2 Tilsynsmæssig intensiveringstest for væsentlige filialer

4.2.1 Processen for intensiveringstesten

19. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet bør samarbejde på grundlag af nedenstående punkter og tilsigter at foretage en fælles vurdering og nå frem til en fælles konklusion om, hvorvidt en filial, der er udpeget som væsentlig i overensstemmelse med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, også opfylder kriterierne i intensiveringstesten og derfor bør betragtes som en såkaldt særligt væsentlig filial efter disse retningslinjer og gøres til genstand for det intensiverede tilsyn, jf. afsnit 5. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i hjemlandet meddeler denne fælles konklusion til instituttet og moderinstituttet i Unionen.
20. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i værtslandet og hjemlandet aftaler en tidsfrist og fastlægger processen for gennemførelsen af intensiveringstesten samt udarbejdelsen af den fælles konklusion om, hvorvidt testens kriterier er opfyldt.

21. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndighed i værtslandet og hjemlandet tilsigter at foretage deres fælles vurdering af, om betingelserne i intensiveringstesten er opfyldt, idet de anvender allerede tilgængelige oplysninger fra COREP og FINREP samt andre allerede indhentede oplysninger fra instituttet, herunder fra instituttets eller koncernens ICAAP eller ILAAP. Med dette formål og med forbehold af artikel 28 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 udveksler den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i værtslandet og hjemlandet eventuelle yderligere nødvendige oplysninger inden for rammerne af tilsynskollegiet.
22. Hvis der er divergerende synspunkter vedrørende intensiveringstestens resultat blandt myndighederne, og de ikke når frem til en fælles konklusion, indgiver myndighederne en anmodning til EBA, jf. artikel 31 c), i EBA-forordningen, vedlagt alle nødvendige oplysninger, så EBA kan danne sig en holdning til de omtvistede forhold og bistå myndighederne med at nå frem til en fælles konklusion. Alle de involverede kompetente myndigheder tager hensyn til EBA's holdning og når frem til en løsning i overensstemmelse hermed.
23. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer, at en filial, der opfylder kriterierne i intensiveringstesten, behørigt noteres i kortlægningen af instituttet eller koncernen, og at oplysningerne, hvor det er relevant, formidles til tilsynskollegiet.
24. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet reviderer og ajourfører mindst en gang om året deres fælles konklusion vedrørende resultatet af intensiveringstesten. Punkt 20-23 og afsnit 4.2.2 finder anvendelse på revisionen og ajourføringen.
25. De kompetente myndigheder sikrer, at en filial, der ikke længere opfylder kravene i intensiveringstesten, forbliver en væsentlig filial efter artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, medmindre den revurderes efter bestemmelserne i samme artikel, da vurderingsprocedurerne forbliver særskilte.

4.2.2 Kriterier for intensiveringstesten

26. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet gennemfører intensiveringstesten med hensyn til filialens størrelse, omfang, art og systemiske vigtighed af filialens aktiviteter i værtslandet og med hensyn til dens væsentlighed for instituttet eller koncernen.
27. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet bør overveje alene at foretage en videre vurdering af en væsentlig filial, hvis denne leverer kritiske funktioner efter direktiv 2014/59/EU på grundlag af oplysninger fra (koncern)afviklingsplanen eller (koncern)genopretningsplanen, på følgende områder:
 - a. detailbankvirksomhed

- b. erhvervsbankvirksomhed
 - c. betalinger, clearing og afvikling
 - d. depot
 - e. intra-finansielt indlån og udlån eller
 - f. investeringsbankvirksomhed.
28. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet bør overveje, om en væsentlig filial, der leverer kritiske funktioner, også opfylder følgende betingelser:
- a. filialen er vigtig for instituttet eller koncernen, eller
 - b. filialen er af væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i værtsmedlemsstaten.
29. En væsentlig filial, der leverer kritiske funktioner, bør anses for at være vigtig for det institut eller den koncern, hvor filialen opfylder en eller flere af betingelserne i artikel 7, stk. 2, litra a)-e) i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 for enten instituttet eller koncernen.
30. De kompetente myndigheder bør også betragte en væsentlig filial som vigtig for instituttet eller koncernen, hvis filialen er blevet omtalt som vigtig for enten instituttet eller koncernen, på baggrund af oplysninger fra instituttet eller EU-modervirksomheden, inklusive oplysninger givet i forbindelse med ICAAP, ILAAP, genopretningsplan eller enhver anden planlægning.
31. Med henblik på vurderingen af, om en væsentlig filial, der leverer kritiske funktioner, bør anses for at være af væsentlig betydning for den finansielle stabilitet i værtslandet, bør de kompetente myndigheder vurdere, om filialen opfylder følgende kriterier:
- a. Filialens indlån udgør en markedsandel på over 4 % i værtslandet
 - b. filialens samlede aktiver (aktiver tilknyttet filialen) udgør en væsentlig del af værtslandets BNP (dvs. er over 4 % af BNP)
 - c. filialens samlede aktiver (aktiver tilknyttet filialen) udgør en væsentlig del af de samlede aktiver i værtslandets banksystem (dvs. over 4 % af de samlede aktiver i værtslandets banksystem), eller
 - d. filialen kan anses for at være systemisk vigtig af tilsvarende grunde som for andre systemisk vigtige institutter (O-SII) baseret på vurderingen som specificeret i EBA's

retningslinjer⁵, når disse anvendes på filialspecifikke data, og hvor de foreligger. I lyset af filialernes tætte integration og støtte fra institutter kan de kompetente myndigheder også overveje at fastsætte højere tærskler for O-SII-kriterierne for at identificere filialer, der opfylder intensiveringstesten.

⁵ EBA's retningslinjer vedrørende kriterierne for fastsættelse af betingelserne for anvendelse af artikel 131, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU i forbindelse med vurderingen af andre systemisk vigtige institutter (EBA/GL/2014/10).

5. Løbende tilsyn med særligt væsentlige filialer

32. Det løbende tilsyn med filialer, der opfylder kriterierne i intensivringstesten (særligt væsentlige filialer), tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med opgaver og ansvar for den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet som anført i direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/59/EU og med hensyn til afsnit 5.1 til 5.8 i nærværende retningslinjer.
33. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet tilstræber at sikre, at kollegiets operationelle vilkår fuldt ud muliggør tilsyn med særligt væsentlige filialer i overensstemmelse med disse retningslinjer.

5.1 Risikovurdering af filialer

34. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet sikrer, at den særligt væsentlige filial gøres til genstand for en effektiv og efficient tilsynsmæssig vurdering i henhold den tilsyns kontrol- og vurderingsproces (SREP), der anvendes på institutterne og koncernen i overensstemmelse med artikel 97 i direktiv 2013/36/EU og EBA's *Guidelines on common procedures and methodologies for SREP*⁶. Navnlig sikrer den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet, at risikovurderingen af koncernen eller SREP-rapporten for et institut omfattet af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 indeholder en tydelig og klar henvisning til den tilsynsmæssige vurdering af enhver særligt væsentlig filial, herunder en vurdering af de væsentlige risici, som filialen er eksponeret for eller kan eksponeres for, filialens forretningsmodel og -strategi samt de risici, som filialen udgør for det finansielle system i værtslandet (filialens risikovurdering).
35. Denne risikovurdering af filialen vedlægges som et bilag til rapporten om risikovurderingen af koncernen eller SREP-rapporten for instituttet.
36. Der bør ikke være krav om, at institutter eller særligt væsentlige filialer skal udarbejde filialspecifikke ICAAP- eller ILAAP-oplysninger. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer, at instituttets ICAAP- og ILAAP-oplysninger, der indhentes i overensstemmelse med EBA's *Guidelines on ICAAP and ILAAP information collected for SREP purposes*⁷, behørigt dækker særligt væsentlige filialer og tilstrækkeligt afspejler deres risikoeksponeringer samt den kapital og likviditet, der er allokeret til at dække disse risici. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer derfor, at et institut, hvis filial opfylder kriterierne i intensivringstesten, efter myndighedernes

⁶ EBA/GL/2014/13.

⁷ EBA/GL/2016/10.

meddelelse om den fælles konklusion, får tilstrækkelig tid til at udarbejde filialspecifikke oplysninger.

37. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer, at risikovurderingen af filialen omfatter vurderingen af alle SREP-elementer af relevans for filialen. Risikovurderingen af filialen skal derfor ikke indeholde en vurdering af kapitalgrundlag, da dette ikke er relevant på filial niveau. Vurderingen skal dog indeholde en vurdering af, om den interne kapital og likviditet er tilstrækkeligt allokert til den risikoeksponering, som instituttet udsættes for gennem den særligt væsentlige filial, udarbejdet på baggrund af koncernens eller instituttets ICAAP- og ILAAP-oplysninger, da dette kan anses for at være relevant for filialen. Som et minimum skal risikovurderingen af filialen indeholde resultatet af en vurdering af følgende elementer:
- a. filialspecifik forretningsmodel og -strategi samt filialens rolle/position i et instituts forretningsmodel og -strategi
 - b. filialspecifik ledelse, risikostyringskontroller, samt i hvilket omfang filialen er integreret i den interne ledelse og instituttets institutdækkende kontroller
 - c. væsentlige risici for kapital, likviditet og finansiering, som filialen er eksponeret for eller kan eksponeres for, jf. EBA's *Guidelines on common procedures and methodologies for SREP*, samt risici for instituttets levedygtighed, der skyldes eller kan skyldes risici taget af instituttet via den særligt væsentlige filial
 - d. den risiko, som filialen kan udgøre for det finansielle system i værtslandet
 - e. det makroøkonomiske miljø, som filialen opererer i.
38. Udover ovenstående skal risikovurderingen af filialen give et overblik over enhver resultater af kontroller og undersøgelser på stedet udført af den kompetente myndighed i hjemlandet eller værtslandet af relevans for risikovurderingen af instituttet eller det finansielle system i værtslandet.
39. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet sikrer ved udarbejdelsen af risikovurderingen af filialen, at den har indhentet og vurderet relevant input fra den kompetente myndighed i værtslandet. Den kompetente myndighed i værtslandet tilvejebringer som minimum følgende input:
- a. information om og en vurdering af den filialspecifikke forretningsmodel og -strategi med udgangspunkt i værtslandets operationelle miljø
 - b. information om og en vurdering af de risici, som filialen kan udgøre for den finansielle stabilitet i værtslandet

- c. en beskrivelse og en vurdering af adfærdsrisikoen og oplysninger om adfærdsrisikohændelser i relation til filialens drift
 - d. en beskrivelse og en vurdering af det makroøkonomiske miljø, som filialen opererer i.
40. Den kompetente myndighed i værtslandet tilvejebringer det input, der er anført i ovenstående punkt, baseret på de oplysninger, den har til rådighed, herunder fra:
- a. rapportering om statistisk og finansiel stabilitet som anført i artikel 40 og 52 i direktiv 2013/36/EU
 - b. eventuelle kontroller og undersøgelsesbesøg på stedet i overensstemmelse med afsnit 5.3
 - c. oplysninger fra den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet i overensstemmelse med afsnit 5.4
 - d. oplysninger fra eventuelle møder med filialens ledelse i overensstemmelse med afsnit 5.6 og
 - e. eventuelle andre oplysninger, som de kompetente myndigheder har adgang til.
41. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet koordinerer tidsplanen for udarbejdelsen af risikovurderingen af filialen, for at afspejle tidsplanen for udarbejdelsen af risikovurderingen for koncernen eller SREP-rapporterne (dvs. SREP-processen). Hvor det er relevant, sker koordinationen inden for rammerne af tilsynskollegiet og afspejles i kollegiets tilsynsprogram (kollegiets SEP) og tidsplan, for at nå frem til en fælles beslutning om institutspecifikke tilsynskrav i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014.

5.2 Koordination af program for aktiviteter og tilsyn

42. Kollegiet tager i sit tilsynsprogram (SEP), jf. artikel 11 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99, for så vidt angår særligt væsentlige filialer, hensyn til resultatet af risikovurderingen af den pågældende filial i overensstemmelse med afsnit 5.1.
43. Hvis risikovurderingen af filialen har afdækket væsentlige risici for kapital, likviditet og finansiering, som filialen er eksponeret for eller kan eksponeres for, og/eller risici for instituttets levedygtighed, der skyldes filialen, herunder fra filialens ledelse og risikokontroller, skal vurderingens konklusioner danne grundlag for de tilsynsaktiviteter, som planlægges af den konsoliderende tilsynsmyndighed og myndighederne i hjemlandet og værtslandet, og disse skal anføres i kollegiets SEP.

44. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet drøfter i forbindelse med udarbejdelse af kollegiets SEP fordeling af arbejde og opgaver i forbindelse med gennemførelsen af de planlagte tilsynsaktiviteter vedrørende den særligt væsentlige filial, og de undersøger mulighederne for, om nogle af disse aktiviteter kan gennemføres i fællesskab af de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet.
45. For at undgå duplikering af tilsynsopgaver og anmodninger om information til institutter, der er underlagt tilsyn, vedrørende den særligt væsentlige filial, tager de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i forbindelse med udarbejdelsen af kollegiets SEP hensyn til en hensigtsmæssig opgavefordeling, jf. afsnit 5.8.

5.3 Kontroller på stedet i og undersøgelsesbesøg hos særligt væsentlige filialer

46. Med forbehold af artikel 52 i direktiv 2013/36/EU skal kontroller på stedet i og undersøgelsesbesøg hos filialer, i det omfang de planlægges forud, indgå i kollegiets tilsynsprogram (SEP), som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 16 og 31 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98.
47. For at sikre at den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet har et overblik over planlagte kontroller på stedet i og undersøgelsesbesøg hos filialer, selv de, der ikke foretages på et fælles grundlag, og for at undgå unødige duplikering af tilsynsindsat og anmodninger om information til institutter, skal kollegiets SEP, i det omfang det er praktisk muligt, omfatte oplysninger om alle sådanne aktiviteter, der er tilrettelagt af den kompetente myndighed i enten hjemlandet eller værtslandet, samt deres omfang, tidsplan og planlagte ressourcer.
48. Når den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i værtslandet fastlægger en tidsplan for fælles aktiviteter, skal den myndighed, der igangsætter og tilrettelægger aktiviteterne, tage behørigt hensyn til de deltagende myndigheders behov for ressourcer og tilsynsprocesser og navnlig SREP-processen.
49. Kontroller på stedet i og undersøgelsesbesøg hos en filial, der ikke oprindeligt er planlagt, men er igangsat i løbet af året, skal hurtigst muligt meddeles af den ene myndighed til den anden og behørigt afspejles i kollegiets ajourførte SEP.
50. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet sikrer, at antallet af kontroller på stedet i og undersøgelsesbesøg hos særligt væsentlige filialer på årsplan er højere end for andre typer filialer.
51. En kompetent myndighed (initiativtager), der igangsætter en kontrol på stedet i eller et undersøgelsesbesøg hos en særligt væsentlig filial, skal følge nedenstående proces:

- a. Initiativtageren inviterer den anden myndighed til at deltage i gennemførelsen af aktiviteten og sikrer, at beslutningen om aktiviteten er truffet inden for en rimelig tidsfrist, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at tilrettelægge deres deltagelse (generelt seks uger før aktiviteten igangsættes for en forud planlagt aktivitet, men en kortere frist kan være tilstrækkeligt i tilfælde af en ekstraordinær aktivitet). Initiativtageren informerer den inviterede myndighed om aktivitetens art og omfang, således at denne kan træffe en kvalificeret beslutning.
- b. Den myndighed, der modtager invitationen, bekræfter sin deltagelse hurtigst muligt og senest en uge efter modtagelsen af invitationen som anført under punkt a), medmindre kontrollen på stedet eller undersøgelsesbesøget er presserende, i hvilket tilfælde den myndighed, der modtager invitationen, skal bekræfte sin deltagelse inden for en rimelig tidsfrist, der fastsættes af den anden myndighed på baggrund af de særlige forhold, der begrundes kontrollen på stedet eller undersøgelsesbesøget.
- c. Hvis den myndighed, der modtager invitationen, beslutter at deltage i aktiviteten, skal følgende krav opfyldes:
 - i. Initiativtageren skal så vidt muligt planlægge aktiviteten, herunder tidsplan for møder, der afholdes i forbindelse med dens gennemførelse, med behørig hensyn til den deltagende myndigheds tilgængelighed.
 - ii. Initiativtageren sikrer, at oplysninger af relevans for aktivitetens gennemførelse stilles til rådighed for den deltagende myndighed med forbehold af lovgivningen i den medlemsstat, hvor kontrollen eller undersøgelsesbesøget gennemføres.
 - iii. Initiativtageren udarbejder en rapport, som sammenfatter resultaterne af kontrollen på stedet eller undersøgelsesbesøget og giver den deltagende myndighed tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger inden for en forud fastlagt tidsfrist, for at sikre en rettidig færdiggørelse af rapporten.
 - iv. De myndigheder, der deltager i aktiviteten, bestræber sig på at nå til enighed rapporten, der sammenfatter resultaterne af kontrollen på stedet eller undersøgelsesbesøget, før de sender rapporten til instituttet, og hvis relevant og i overensstemmelse med de administrative procedurer sender til filialen.
 - v. Når de myndigheder, der deltager i aktiviteten, har færdiggjort rapporten, sender den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet den til instituttet eller koncernen, og hvor det er relevant og i overensstemmelse med den administrative procedure, sender den kompetente myndighed i værtslandet den til filialens ledelse.

- vi. Hvis de myndigheder, der deltager i aktiviteten, ikke når til enighed om den sammenfattende rapport om resultaterne af kontrollen på stedet eller undersøgelsesbesøget, forbliver den myndighed, der igangsætter og tilrettelægger aktiviteten, ansvarlig for færdiggørelsen af rapporten og for at sende den til instituttet eller filialens ledelse.
 - d. Hvis den myndighed, der modtager invitationen, beslutter ikke at deltage i aktiviteten, udarbejder initiativtageren den sammenfattende rapport om resultaterne af kontrollen på stedet eller undersøgelsesbesøget og informerer den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i hjemlandet eller værtslandet om de endelige resultater, som de er sendt til instituttet og filialen. Hvis en kontrol på stedet i eller et undersøgelsesbesøg hos en filial foretages af den kompetente myndighed i værtslandet, og den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet beslutter ikke at deltage i aktiviteten, informerer den kompetente myndighed i værtslandet den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i hjemlandet om resultaterne, før de sendes til filialen.
52. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet inviterer den kompetente myndighed i værtslandet til at deltage i kontroller på stedet i eller undersøgelsesbesøg hos et institut, hvis sådanne aktiviteter er relevante for særligt væsentlige filialer (det skal navnlig omfatte møder med koncernens eller instituttets ledelse om forhold vedrørende disse filialer; se også afsnit 5.6).

5.4 Nødvendige oplysninger for tilsynet med særligt væsentlige filialer

53. Med forbehold af bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 524/2014 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 620/2014 sikrer den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet, der er involveret i tilsynet med særligt væsentlige filialer, at de enten på eget initiativ eller efter anmodning udveksler alle oplysninger af relevans for koncernen, instituttet eller filialen. Oplysningerne skal være fyldestgørende, nøjagtige og relevante for et effektivt og efficient tilsyn med filialen som fastlagt i disse retningslinjer.
54. Når den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet vurderer relevansen af en bestemt oplysning eller sæt af oplysninger, så er vurderingen både proportional og risikobaseret for at foregribe denne eller disse oplysningers virkning på følgende:
- a. filialens aktiviteter
 - b. ledelse og organisation i filialen, instituttet eller koncernen som helhed

- c. den potentielle virkning på den finansielle stabilitet i enhver medlemsstat, herunder den, hvori filialen opererer
 - d. oplysningernes potentielle relevans for værtslandets kompetente myndigheds beslutning vedrørende håndhævelsen af samfundets interesser i relation til filialen, aktiviteterne i værtslandet samt
 - e. den potentielle virkning af risici taget af instituttet via den særligt væsentlige filial på instituttet og dets levedygtighed.
55. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet sikrer med forbehold af bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 524/2014 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 620/2014, at de som minimum på en forholdsmæssig måde og i fyldestgørende omfang udveksler oplysninger om følgende:
- a. interne og, hvis disponible, eksterne revisionsrapporter og instituttets interne risikoreporter om filialens position inden for instituttet samt om risici taget af instituttet via den særligt væsentlige filial
 - b. likviditetsrapporter fra instituttet indsamlet i overensstemmelse med artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - c. enhver relevant oplysning, som enten den kompetente myndighed i hjemlandet eller værtslandet har indhentet fra instituttet i forbindelse med udarbejdelsen af risikovurderingen for filialen i overensstemmelse med afsnit 5.1 i disse retningslinjer
 - d. rapporter, der sammenfatter resultaterne af kontroller på stedet i eller undersøgelsesbesøg hos filialen, foretaget af enten den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet i overensstemmelse med afsnit 5.3 i disse retningslinjer med fokus på filialens position inden for koncernen og på risici taget af instituttet via den særligt væsentlige filial
 - e. information om filialspecifikke tilsyn eller andre foranstaltninger, udført eller planlagt af den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet (se også afsnit 5.5)
 - f. eventuelle forsigtighedsforanstaltninger taget af den kompetente myndighed på grundlag af artikel 43 i direktiv 2013/36/EU og foranstaltninger baseret på artikel 50, stk. 4, i samme direktiv (se også afsnit 5.5)

- g. information om kommende større ændringer, der påvirker filialen, såsom ændringer i instituttets IT-system eller forretningsmodel samt relevante ordninger vedrørende forretningsnødplaner og beredskabsplaner
 - h. information om operationelle hændelser, herunder substantielle fejl eller afbrydelser i ydelser leveret til kunder, i betalingssystemer eller IT-systemer, i det omfang de er relevante for filialen, herunder cyber- eller informationssikkerhedsangreb og -trusler samt forstyrrelser eller fejl, der skader eller udgør en risiko for filialens kapacitet til at videreføre sine aktiviteter eller opfylde sine forpligtelser som leverandør af betalingssystemer og betalingsydelser
 - i. information om strategier eller forretningsplaner vedrørende filialens fremtidige operationer, herunder, men ikke begrænset til, udbud af væsentlige, nye produkter eller ydelser, der ikke er omfattet af artikel 39 i direktiv 2013/36/EU
 - j. dokumentation, der udarbejdes på grund af anvendelsen af artikel 143, 151, stk. 4 og 9, samt artikel 283, 312 og 363 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - k. information af relevans for vurderingen af koncernens genopretningsplan eller instituttets plan.
56. Disse oplysninger skal udveksles rettidigt og foreligge i enten skriftlig eller elektronisk form, så vidt muligt under anvendelse af sikre kommunikationsmidler, der letter udførelsen af de relevante tilsynsopgaver på en effektiv, efficient måde.
57. I likviditetsstresssituationer underretter de kompetente myndigheder hinanden i overensstemmelse med kravene i artikel 17 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 524/2014 og efter proceduren i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 620/2014. I forbindelse med fremsendelsen af de oplysninger, der er præciseret i artikel 17, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 524/2014, forklarer den kompetente myndighed stressets forventede indvirkning på instituttets likviditet og oplyser om de senest tilgængelige likviditetsratioer i den nationale valuta i instituttets hjemland samt i alle andre valutaer, der er væsentlige for instituttet.

5.5 Anvendelse af tilsynsforanstaltninger og sanktioner

58. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet anvender tilsynsforanstaltninger som omfattet af artikel 104 og 105 i direktiv 2013/36/EU på instituttet på basis af SREP-resultaterne, og de specifikke resultater af risikovurderingen af filialen anvendes i relation til de risici, som instituttet har taget via den særligt væsentlige filial eller mangler identificeret i denne filial.
59. Med forbehold af artikel 41 i direktiv 2013/36/EU koordinerer den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet anvendelsen af tilsynsforanstaltninger og forsigtighedsforanstaltninger truffet i relation til den særligt

væsentlige filial inden for rammerne af tilsynskollegier, idet der navnlig lægges vægt på følgende:

- a. arten af de foranstaltninger, der skal træffes
- b. tidsplanen for dem og deres varighed
- c. foranstaltningernes omfang henset til de pågældende eksponeringer eller ledelsesmæssige eller andre relevante spørgsmål eller enkeltpersoner, hvis de er rettet mod sådanne, og
- d. forbindelser til de tilsynsresultater, der er fremhævet i risikovurderingen for filialen

60. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet informerer regelmæssigt hinanden om eventuelle makroprudentielle foranstaltninger eller andre foranstaltninger, der finder anvendelse på institutter eller filialer for at værne om den finansielle stabilitet, som måtte være relevant for instituttet eller den særligt væsentlige filial.

61. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet tager hensyn til de oplysninger om makroprudentielle foranstaltninger, der er modtaget i medfør af foranstående afsnit, i beslutningen om, hvorvidt foranstaltningerne også skal anvendes på hele instituttet i henhold til bestemmelserne om frivillig reciprocitet for makroprudentielle foranstaltninger fastsat af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB)⁸.

62. Når den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet træffer beslutning om reciprocitet vedrørende makroprudentielle foranstaltninger, der anvendes i et værtsland på et institut, som opererer via en filial, tages der hensyn til følgende:

- a. type, omfang og art af de makroprudentielle foranstaltninger, og om de er "søjle 1-foranstaltninger" (f.eks. ændringer i risikovægte i henhold til artikel 124 i forordning (EU) nr. 575/2013) eller "søjle 2-foranstaltninger" (f.eks. loft for risikovægte i overensstemmelse med artikel 103 i direktiv 2013/36/EU)
- b. omfang og art af filialens operationer, og navnlig om dens operationer eller eksponeringer ville være blevet påvirket af den makroprudentielle foranstaltning, hvis eksponeringerne eller operationerne blev foretaget af et institut i forbindelse med operationer i værtslandet via et datterselskab og ikke en filial
- c. de makroprudentielle rammer og alle eksisterende makroprudentielle foranstaltninger i hjemlandet, som finder anvendelse på instituttet (og derfor på

⁸ Se Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (ESRB/2015/2).

dets filialer), og om formålet med disse er at afbøde de samme risici som de foranstaltninger, den kompetente myndighed i værtslandet anvender

- d. henstillingerne fra ESRB om fastsættelse af minimumsstandarder for reciprocitet i makroprudentielle foranstaltninger⁹.

5.6 Rammer for kommunikation vedrørende en særligt væsentlig filial

63. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet bestræber sig på at sikre konsistens i budskaber vedrørende filialen, der kommunikerer til instituttet eller koncernen. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og myndighederne i værtslandet og hjemlandet sikrer, at de har hørt hinanden, før der udsendes nogen form for formel kommunikation om filialen til instituttet eller koncernen.
64. Når den kompetente myndighed i værtslandet kommunikerer med den særligt væsentlige filial, og især når den anmoder om oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med gældende lovgivning, herunder disse retningslinjer, informerer og koordinerer denne myndighed med den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet.
65. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet afholder som minimum et fælles årligt møde med filialledelsen, om muligt også med deltagelse af repræsentanter for instituttets øverste ledelse, hvor man drøfter følgende:
 - a. filialens finansielle resultater ultimo året samt prognoser for dens resultater på mellemlang sigt
 - b. filialens forretningsstrategi, og hvordan filialen vil bidrage til og implementere instituttets strategi
 - c. filialens hovedaktiviteter og filialens relevante risici samt
 - d. de tilsynsmæssige konklusioner vedrørende filialens aktiviteter og instituttets gennemførte eller forventede tiltag for at afhjælpe de relevante forhold.
66. Hvis enten den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet eller værtslandet ikke kan deltage i dette fælles møde, informerer de relevante myndigheder de øvrige herom, og myndighederne udveksler oplysninger om mødets konklusioner og drøfter eventuelle opfølgende aktiviteter.
67. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet bør indgå aftale om formen for og hyppigheden af de fælles møder med instituttets

⁹ Ibid.

øverste ledelse for at drøfte forhold, der er mere specifikt relevante for den særligt væsentlige filial, eller forhold, der potentielt kan påvirke filialen.

68. Disse fælles møder med instituttet og filialens ledelse skal behørigt afspejles i kollegiets SEP.

5.7 Funktioner og ansvar for myndighederne i hjemlandet og værtslandet i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanen

69. I forbindelse med vurderingen af genopretningsplanen, jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, eller med vurderingen af koncernens genopretningsplan i henhold til samme direktivs artikel 8, stk. 1, samt også på baggrund af kravene i EBA's henstilling om omfattelse af enheder i koncernens genopretningsplan, henstilling om omfattelse af enheder i koncerngenopretningsplanen¹⁰, hører den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet den kompetente myndighed i det værtsland, hvor den særligt væsentlige filial er etableret, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU.

70. For at lette denne høring udveksler den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet koncernens eller instituttets genopretningsplan med den kompetente myndighed i værtslandet inden for den tidsramme, som tilsynskollegiet har fastsat for vurderingen af genopretningsplanen og en fælles beslutning om vurderingen af koncerngenopretningsplanen. Desuden indhenter den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet oplysninger fra den kompetente myndighed i værtslandet om den særligt væsentlige filial for at lette vurderingen af koncernens eller instituttets genopretningsplan.

71. Den kompetente myndighed i værtslandet bidrager med oplysninger til vurderingen af koncernens eller instituttets genopretningsplan inden for den af tilsynskollegiet fastsatte tidsplan. Disse oplysninger kan tage form af generelle bemærkninger til planen. Desuden fremsætter den kompetente myndighed i værtslandet bemærkninger til de dele af planen, der vedrører den særligt væsentlige filial, eller til udeladelser, der påvirker omfattelse af filialen, idet der tages hensyn til kravene i EBA's *henstilling om omfattelse af enheder i koncerngenopretningsplanen*¹¹. Den kompetente myndighed i værtslandet informerer også den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i hjemlandet om alle aspekter af genopretningsplanen, der måtte være af relevans for filialen.

72. Oplysningerne fra den kompetente myndighed i værtslandet til den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet skal omfatte følgende, idet der tages hensyn til, om filialen er blevet udpeget som en særligt væsentlig filial på grund af dens vigtighed for koncernen eller instituttet, eller fordi den er systemisk vigtig i værtslandet:

¹⁰ EBA/REC/2017/02.

¹¹ Ibid.

- a. en vurdering af, hvordan instituttet eller koncernen har gennemført analysen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder med henvisning til en beskrivelse af den særligt væsentlige filial og kortlægningen af denne filials kritiske funktioner og centrale forretningsområder
 - b. en udtalelse om instituttets eller koncernens strategi for og tilgang til den særligt væsentlige filial samt en analyse af juridisk og operationel indbyrdes sammenhæng og af eksisterende ordninger, som især er resultat af de forhold, som den kompetente myndighed i værtslandet finder har samfundets interesse
 - c. en beskrivelse af de vigtigste aktiviteter og ydelser, som den særligt væsentlige filial leverer
 - d. en analyse af, hvordan og hvornår den særligt væsentlige filial på de betingelser, der er beskrevet i planen, kan anmode om at anvende centralbank faciliteter og de aktiver, der kan anvendes som sikkerhed
 - e. en vurdering af troværdigheden af genopretningsmodeller, ledelses-/eskaleringsprocedurer, scenarier og indikatorer vedrørende den særligt væsentlige filial, f.eks. hvis filialen er del af et frasalgs eller andre genopretningsmodeller antaget af instituttet eller koncernen
 - f. information om væsentlige risici, som den særligt væsentlige filial kan påføre instituttet, eller indbyrdes afhængigheder, som instituttet måtte have i forhold til filialen, eller om risici eller indbyrdes afhængigheder mellem filialen og lokale markedsdeltagere
 - g. en samlet vurdering af, i hvilket omfang koncerngenopretningsplanen eller instituttets plan tilstrækkeligt omfatter den særligt væsentlige filial
 - h. information om andre forhold af relevans for vurderingen af planens fuldstændighed, kvalitet og generelle troværdighed.
73. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i hjemlandet udarbejder den samlede vurdering af koncernens eller instituttets genopretningsplan i overensstemmelse med kravene i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 og afspejler her oplysninger fra den kompetente myndighed i værtslandet, jf. punkt 72. Den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet hører endvidere den kompetente myndighed i værtslandet vedrørende den samlede vurderingsrapport.
74. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet tilstræber at sikre, at der i forbindelse med alle drøftelser, høringer og overvejelser vedrørende vurderingen af (koncern) genopretningsplanen tages hensyn til den af tilsynskollegiet fastsatte tidsfrist for vurderingen af planen.

75. I tilfælde af at væsentlige mangler eller hindringer, der er identificeret i planen, vedrører den særligt væsentlige filial, skal disse behørigt afspejles i vurderingen af (koncern) genopretningsplanen, herunder i den fælles beslutning herom. Enhver kommunikation med (EU-moder)instituttet eller filialen om disse forhold koordineres behørigt mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet inden for kollegiets operationelle rammer.

5.8 Opgavefordeling mellem kompetente myndigheder

76. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet sikrer, at tilsynskollegiets operationelle rammer ikke blot muliggør, men også skaber en effektiv, efficient opgavefordeling mellem alle de myndigheder, der deltager i tilsynet med en særligt væsentlig filial i overensstemmelse med disse retningslinjer.

77. Med henblik herpå vurderer den konsoliderende tilsynsmyndighed eller den kompetente myndighed i hjemlandet regelmæssigt, om der er fastlagt en effektiv, målrettet opgavefordeling, som muliggør tilsyn med den særligt væsentlige filial i overensstemmelse med disse retningslinjer. Hvis ikke, stiller den forslag til forbedring af kollegiets operationelle rammer i form af et ændringsforslag til de skriftlige aftaler eller til kollegiets SEP.

78. Opgavefordelingsmekanismen, der er omfattet af kollegiets operationelle rammer, anses for at være effektiv og målrettet, når følgende mål nås:

- a. Den forhindrer duplikering af opgaver, optimerer tilsynsressourcerne, udnytter enhver tilgængelig kvalifikation og ekspertise og fjerner unødige byrder for de tilsynsbelagte institutter.
- b. Den afspejler den tilsynsmæssige ekspertise vedrørende tekniske færdigheder eller kendskab til, hvilket sikrer at hver kompetent myndighed udfører de opgaver, den er bedst egnet til.
- c. Den afspejler, hvordan en tilsynsbelagt enhed, der opererer grænseoverskridende via særligt væsentlige filialer, er organiseret, og står i et rimeligt forhold til den pågældende tilsynsbelagte enheds karakter, størrelse og kompleksitet.
- d. Den er velegnet til tilsyn med et institut i betragtning af dens ledelsesform (dvs. centralisering/decentralisering) og dens organisering af forretningsområder.

79. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet fastlægger vilkårene for opgavefordelingen og beskriver behørigt disse i kollegiets skriftlige koordinations- og samarbejdsaftaler. Kollegiet informeres behørigt om eksistensen og, hvis det er relevant, resultatet af fordelings aftalerne.

80. Hvis myndighederne har divergerende holdninger til opgavefordelingsmekanismen, og de ikke når til enighed, indgiver myndighederne en anmodning til EBA, jf. artikel 31 c), i forordning (EU)

nr. 1093/2010, vedlagt alle nødvendige oplysninger, således at EBA kan danne sig en mening om de omtvistede spørgsmål og bistå myndighederne med at nå frem til en fælles konklusion. Alle de involverede kompetente myndigheder tager hensyn til EBA's holdning og når frem til en løsning i overensstemmelse hermed.

81. Disse vilkår skal som et minimum omfatte følgende:

- a. de specifikke aktiviteter, som hver myndighed skal gennemføre
- b. de relevante gældende lovrammer
- c. funktioner og ansvarsområder for de involverede myndigheder, navnlig hvis opgavefordelingen adskiller sig fra opgavefordelingen under forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, fordi der er indgået aftale om delegering af opgaver
- d. den type information, som de tilsynsmyndighederne skal udveksle i forbindelse med udførelsen af opgaverne
- e. sprog, hyppighed og middel/form vedrørende de oplysninger, der skal udveksles
- f. standarder for udførelsen af opgaverne
- g. mulige tilbagemeldinger, råd eller instrukser fra en myndighed til en anden
- h. arbejdsmetoder, som skal anvendes
- i. adgang til dokumentation, der udarbejdes, efter at en tildelt opgave er udført
- j. tidsplan for udførelse af tildelte opgaver
- k. vilkårene for, hvordan den myndighed, der har fået tildelt en opgave, skal rapportere til kollegiet, og
- l. vilkårene for, at en tildelt opgave kan afsluttes før tid.

82. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet informerer instituttet og den særligt væsentlige filial om opgavefordelingen i henhold til kollegiets kommunikationsrammer.

83. Med henblik på at sikre den mest effektive opgavefordeling undersøger den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet, om opgavedelegeringen kan gennemføres rent juridisk og operationelt, og om den er tilladt i henhold til EU-lovgivning eller national lovgivning, således at den kan anvendes som opgavefordelingsmekanisme. Undersøgelsen af, om delegeringen er juridisk og operationelt

mulig, skal ske på frivilligt grundlag og fra opgave til opgave med forbehold af de kompetencer og ansvarsområder, der er tildelt de nationale myndigheder eller EU's institutioner.

84. Enhver frivillig uddelegering af opgaver skal være i overensstemmelse med EU's og national lovgivning og aftalt mellem de involverede myndigheder som minimum for så vidt angår de elementer, der er anført i punkt 81, samt andre elementer, der kræves for at fastlægge en juridisk korrekt og fuldt operationel mekanisme for tildeling af opgaver.
85. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet, der deltager i tilsynet af en særligt væsentlig filial, aftaler den bedst mulige opgavefordeling inden for rammerne af kollegiet i overensstemmelse med foranstående punkter, og især når delegering ikke anses for at være juridisk og operationelt muligt.